

myť pro - sí - me te - be, dej nám ro - su z ne-be, pa-ne Bo - že náš.

Bože Abrahámů,
králi, pane pánů,
myť prosíme Tebe,
dej nám rosu s nebe,
Pane Bože náš.

My, jenž v Tě věříme,
Ježíše prosíme,
zmoč úrodu země,
dej nám k chlebu símě,
Pane Bože náš.

Uslyš hlasy naše,
jako Eliáše
proroka kdyžs uslyšel,
hned z nebe déšť vyšel,
Pane Bože náš.

Myť k Tobě voláme,
Tvou milost žádáme,
rač uslyšeti,
déšť tichý nám dáti,
Pane Bože náš.

Déšť nebesa dejte,
rosou zalívejte,
stromy i zeliny,
louky i dědiny,
Pán Bůh buď s námi.

Jenž svlažuješ hory,
z pokladů svých s hůry,
napoj naši zemi,
neboť velmi žízní,
Pane Bože náš.

Jsouc dost nasycená,
naše země skalná,
vydát trávu dobytčům,
hledíc k Tvým svatým skutkům,
Pane Bože náš.